

10/3

அவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தீத் துவ ராயசுவாமிகள்

திருவாப்மலர்ந்தருளிய

அ மி ன் த ச ர ம்.

இஃது

குமுத்தன்

மகா - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ

வேதாந்தஸ்வராயத்திய

மகா - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ

சிவக்கொழுந்துமுத்தவாய்வர்கள்

கு ம

சிவசிதம்பரஞ்ஞலியுரவன்

வேலுமிகோளன்படி

தி ன் னி ர பு ர ம்

வித்வான்

மதுரைநாய தம்பிள்ளையவர்களால்.

பிழைபுறப்பரிசோதித்து

ஊ. புஷ்பரத்னச்செட்டியாரவர்களது

கலாரத்நாகரம் என்னும் அச்சுக்கூடத்திற்

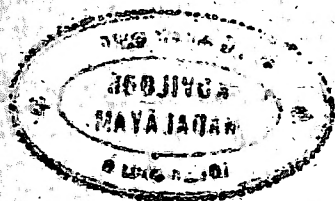
பதிப் பி க்க ப் ப ட் ட து.

பிரபுலஸ்ரூஷுவணிமீ

Registered Copyright.

8602
R65:31

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினெட்டாவது

அ மி ர் த ச ர ம்.

வெண்பா.

கலைக்கட்டளை.

கடவுள் வணக்கம்.

ஞானக்கண் னுளர்க்கு ஞானந் தச்சுடரா
பூனக்கண் னுளர்க் குலகமாய் - வான்ந்
தனக்குப் பெறவரிய தற்சொருபன் பொற்றா
ளெனக்குப் பெறவெளிதே யின்று.

(க)

அருளிறைவணக்கம்.

அறியாமை யாந்திமிரத் தந்தனாய் வீட்டி
னெறிகாண லின்றி நிலையத் - நிறுவேற்கு
ஞானஞ் சனத்தாலே நாட்டந் தனைத்தந்த
கோனார் தொழக்கடவ கோ.

(உ)

வேதச்சிறப்பு.

இதினுள்ள தெல்லாக் கலைகளினு முள்ள
திதினில்லா தியாவையினு மில்கை - யதினாலே
யாது மறிய விரும்பினான் யாதுமுள
வேத மறிவான் விரைந்து.

(ங)

ஆகமச்சிறப்பு.

கற்பவர்க் கென்பொருளுங் காண்பவர்க்குக் கண்ணுரு
முற்பவனோய்க் கெல்லா மொருகடுவாந் - தற்பொருடான்
யாதா வுணர்ந்தா ரவர்க்கதுவா மெக்கலையு
மோதா னுணர்ந்தா னுரை. (ச)

அறிஞருரைச்சிறப்பு.

எந்தக் குலமாயென் னெந்தக் கவியாயென்
னெந்தச் சமயத் தெவராயென் - சிந்தைத்
துறவி தருஞ்சொல்லே தூய்தாவ தல்லாற்
பிறவிதருஞ் சொல்லே பிற. (ரு)

தூற்பெயர்.

வேதா கமமோதி மெய்ம்மை விளங்குதற்குப்
போதா தெவர்க்கும் புருடாயு - வோத
வுறுமமிர்த சாகரத்தே யுள்ள மதனாற்
பெறுமமிர்த சாரமெனும் பேர். (க)

ஆவையடக்கம்.

வேத மொழிப்பொருளை விண்ணவர்கண் மூவருமுன்
போதவுணரா வுலகறிய - வோதுகேன்
வானின்ற வல்லிருளை மாற்றுகின் றேனொழிப்பன்
யானென்ற மின்மினியே யான். (எ)

நன்னெறியுரைத்தல்.

இம்மை மறுமை நிலையுன் றெனவிடுக
செம்மை நெறிநடக்க சித்தந் - தமைமீட்க
தமிழையுணர்ந்தோர் தலைப்படுக தத்துவத்தின்
மெய்ம்மை யறிக விரைந்து. (அ)

அருமைபுனாத்தல்.

பெறவரிது மக்கட் பிறவிபெற் றுலு
மறிவுநூ லாய்த லரிதே யதினுந்
துறவுடைய னாத லரிதே யதினமெய்
யறிவுடைய னாத லரிது.

(க)

ஞானிலகூணம்.

அறிவுள்ள தல்லதில தென் றறிவான் ஞானி
யறிவான் முழுது மறிவா - ன்றிவ
னறிவறி யானம யறவிருந்த வண்ணல்
மறையோதும் வான்பொரு டான்.

(க0)

ஞானிசீலம்.

அருந்தல் பொருந்த லவையொக்கு மேனும்
பெருந்தகையோ ருள்ளம் பிறிதே - திருந்து
மனத்தின்வே மேபதியு மைந்தனும் மாதின்
றனத்தின்வே றல்லவே தான்.

(கக)

ஞானிசரிதை.

திதென நன்றெனச் சிந்திப்ப ரோதெளிந்தோர்க்
கோதன் மன்றோ வுலகெலாம். - பாதவத்திற்
நீதாத னன்றாதல் சிந்தித் திடச்சாத
வேதாவிற் குண்டோ விதி.

(கஉ)

ஞானிபெருமை.

விண்ணே பெரிது மிகவீசன் கைவழியா
மண்ணே யதுபெற்ற மாமாயை - யெண்ணிற்
சிவ்விந் பெரியாரிற் சிந்தையிலார் வைத்தா
ரவ்விந் பெரியா ரவர்.

(கங)

ஞானியேவற்சிற்ப்பு.

எங்கே வெளிப்படுக வென்ற நெழின்ஞானி
யங்கே வெளிப்படுதற் காதரித்தே - யெங்கும்
பரமனவ னேவல்செயப் பார்த்திருக்கும் யார்தான்
நரமவ னேவ நனக்கு.

(கசு)

ஞானியுசைச்சிற்ப்பு.

அவனுண்ட தண்டமெலா முண்டதயனுஞ்
சிவனுந் திருமாலு முண்டான் - சிவமென்றும்
பூரண ஞானியைப் பூசித்தான் பூசித்தான்
காரணனைக் கண்ணூரக் கண்டு.

(கரு)

ஞானியையிகழ்ந்தவர்கேடு.

எழின்ஞா னியையிகழ்வார் கேட்டா ரிகழ்கேட்
டழலா ரனுமதித்தார் நால்வர் - கழலுதன்
மேதக வென்றவரை விட்டக லாதார்பஞ்ச
பாதக ரென்னப் படும்.

(கக)

கூடாவொழுக்கம்.

யோகத்தி னுண்மை யுணர்வின்றி யூன்பொருட்டா
லேகத்தி னின்றே மெனவியம்பி - மோக
மனத்தவல மாற்றாத வல்வேடர் தம்மை
நினைத்தவருங் காணார் நெறி.

(கௌ)

கன்னவிதி.

நன்னூன் ஞானி மரியர் நொருநாளு
முன்னூன் மோக விருண்முருக்கித் - தன்னுருவைக்
கண்டபொழு தேகழியுஞ் சூக்கவுடல் கன்மபல
முண்டிபோந் தூல வுடல்.

(கஜ)

தத்துவ ஞானி திருமேனி தாங்கினு
ருத்தம லோகீத்தி னும்பரா - முத்தன்
நிருக்கோயில் கொண்டவிடந் தேவா லயமென்
நிருக்கோது கின்ற விடம்.

(௧௧)

உலககாரணம்.

அணுவென்பர் மாமாயை யென்பரணுவின்
புணர்வென்பர் பூதமே யென்பர் - குணனென்ப
ரெவ்வே துவுமோ துகவிதற்கே தேதுவென்னு
வவ்வேது வேயேது வாம்.

(௨௦)

காரணகாரிய வேறின்மை.

மன்னு முதற்பொருளின் மன்னுத வில்வுலகம்
பின்ன மெனுமாறு பேசற்க - பொன்னே
யணியா வதன்முன்னு மப்பொனே காய்ச்சி
மணியான போது மறித்து.

(௨௧)

படைப்பு.

ஞானனம் தச்சுடராய் நன்றுகி யொன்றான
தானுகியபடத்திற் ருன்றன்னு - னானவா
யார்த்த கடலுலக மாமோ வியமெழுதிப்
பார்த்து மகிழ்ந்தான் பரன்.

(௨௨)

நானிலநீர் பைமுட்டை நால்வகை யோனிசுரர்
மானிடர்நீர் வாழ்பறவை மாகிருமி - ஞானயிலா
மண்பட்ட தாபரமென் றேழாய் வரும்பவனா
றெண்பத்தி னுன்கா யிரம்.

(௨௩)

ஊர்வ பதினென்று மொன்பானு மானுடவர்
நீர்பறவை நாற்காலி நேர்பத்தாஞ் - சீர்திகழு

கூ

அ மி ர் த ச ர ம்.

மூவாரூர் தாபரங்கண் முப்பத்து மும்மையோ
ராவா ரொருபதா ரும்.

(௨௪)

அனுப்பிரவேசம்.

ஆன கடங்க ளளவிலவற் றுட்புகுந்து
வானகந் தானின்ற வாரெருக்கும் - யோனிகளெண்
யத்துநான் காயிரநா ருகப் படைத்தவற்று
ணித்தனார் நின்ற நிலை.

(௨௫)

அழிப்பு.

ஆன வுடம்பனைத்தி மைம்பூதத் தேயழியும்
வானாதி பூதமிற மாயையினி - னான
வெழிந்தமா மாயவிரு ளுள்ளொளியா யும்ப
ரெழுந்த ஞானத்தா லிறும்.

(௨௬)

பவகாரணம்.

செறிபொருள தாகித் திகழ்பளிங்கு போல
வறிபொருள தானவறி வன்றான் நன்னை
யறியப் பிறவி யறலாற் பிறவித்
தறியாமை யாகு மடி.

(௨௭)

உடலுற்பத்தி.

ஆதபன்வா னாகுதியா நல்குமதி னோடதியா
மோதன்முண் டாயிருநீ ருண்டாகு - மாதாடனண்
டன்னுருவா மிக்கநீர்க் கண்டஞ்ச மங்கவிழ்தல்
வன்னிபுழு வுண்டேன் மலடு.

(௨௮)

பிண்டகோசம்.

சுவர்செய்து மண்டசையாச் சோரிநீ ராக
விவரங்கள் காலியங்க விட்டுக் - கவர்கால்க

ணட்டுக்கை வைத்து நரம்பிட்டு ரம்பெறவே
கட்டித்தோல்வேய்ந்தவகங் காண்.

(௨௧)

பிண்ட வருவிற் பிறத்தலாற் கொர்ப்பத்திற்
பிண்டவருவா யிருத்தலா னானும்
பிண்டமிட வேண்டுதலா லவ்வுடற் பிண்டம்
பிண்ட மெனப்பேர் பெறும்.

(௩௦)

அண்டகோசம்.

நிலனேழு சூழவரு நீரோழு கீழ்பா
தலனேழு வானேழு தம்பக் - குலகிரிக
ளெட்டுநடு மேருகிரி யேமகட கஞ்சூழப்
பட்டுளதோ ரண்டப் பரிசு.

(௩௧)

அண்டபிண்டவேறினனம்.

வெளியசைவு வெம்மை நெகிழ்வுரமாம் வின்கா
லொளிபுனன்மண் கண்ணுதய னுள்ளங் - குளிர்மதியங்
கொண்டும்த் தவனறிவு கோசமாம் பிண்டத்து
மண்டத்து முண்டோ வயல்.

(௩௨)

வீடுபற்று.

நெடுந்தாரமண்மை நினைவுபோ மாறுங்
தூம்குப்பரி கால்வைத்து வாங்கல்-படங்களைந்தோர்
புட்டகம் வேறே புனைத லிவைபோலும்
விட்டிட லங்கொள்ளும் வினை.

(௩௩)

உற்பத்தி யாந்தாதை வாயு வுடன்கூடிப்
பொற்புற்ற கொங்கையர்தம் போகத்தே - கொர்ப்பத்தைக்
தொண்ணுதை செல்லுமெனக் கூறுவீர் கூறீர்கண்
மண்கேஞ் சென்ற வழி.

(௩௪)

அ

அ மி ர் த ச ர ம்.

உடலிழிவு.

மண்ணென் றியமாந்தர் வாயுப்போங் காட்டிற்
பிண்ணென்று பேரிட்டுப் பொத்தக் - கணன்வந்து
புட்குத்து மிவ்வுடலிற் பொல்லாங் கொழிந்திருப்ப
தெட்குத்து முண்டோ விடம்.

(௩௫)

குடும்பவிழிவு.

திடன்படு சீலந் திகழ்கல்வி கேள்வி
யிடம்படு மேதைசீ றெல்லாம் பசுமட்
குடம்படு நீர்போற் குடும்பியைக் கைவிட்
டுடம்போடு கூட வுகும்.

(௩௬)

போகவிழிவு.

சிந்தா குலமணிதர் சீசே செவிமுதலா
மைந்தானு மீடழிவ ரல்லரோ - வைந்திலொரு
வேட்கை யசுண மிபம்விட்டின் மீன்வண்டு
கேட்கைமுத லோரொன்றிற் கேடு.

(௩௭)

மகளிரிழிவு.

ளிகொண்டு மல்ல வெறிபடைகொண்டல்ல
வருநஞ்சுங் கூற்றுங் கொண்டல்ல - கருநெஞ்சத்
தம்மாதர் தம்மைப் படைத்த தணியிழையார்
தம்மாலே யாகத் தகும்.

(௩௮)

பொருளிழிவு.

இன்னலா மீட்டுங்கா லீட்டினு வியாவாயு
மொன்ன லராக்கு முயிரிறுக்கு - மன்னு
மனதீதைவே ருய்மயக்கு மானடுக்கஞ் செய்யுந்
தனத்தின்வே றுண்டோ தவறு.

(௩௯)

அரசிழிவு.

முரசு வழங்கீதம் முற்றத்திற் நெற்றி
யரசு வணங்கும் கழலா - ரொருசுணங்கன்
கவ்விய காலிற் கடைகடோ றஞ்சுழல்வர்
வெவ்விய சொல்ல வெறுத்து.

(ச 0)

சுவர்க்கவிழிவு.

பொதுமாதர் தோளே புணர்வ தமிழ்த்
மதுபான முண்டே மகிழ்வ - தெதுகோடி
சாவார் பிறப்பார் சதுமுகனோர் நாளினிது
தேவா திபொய்துஞ் சீர்.

(ச 1)

நிலையாமை.

உலகி நிலைநிற்ப தொன்றில்லை யென்றே
தலைவர்கண் மூவருஞ் சாற்றினு ருத்தே
மலைவுறு மார்க்கர் மதமு மதனூ
நிலையின்மை யொன்று நிலை.

(ச 2)

துக்கத்தொகுதி.

கருக்குழவி கௌமாரங் காளைப் பருவம்
விருத்த மழைவெய்யில் வீசும் பணிக்கால்
கருத்தி லுறக்க முணர்ச்சியெக் காலத்
தொருத்தனின் பத்தை யுறும்.

(ச 3)

துறவு.

மடம்படு மிப்பிறவி மாற்றநினைவார்க்
குடம்பு மிகையென் றுணர்வுற் - நடங்கத்
துறவா மனிதற் கௌதன்றே துஞ்சிப்
பிறவா நெறியைப் பெற.

(ச 4)

புத்தன்.

ககன்மு மான்மாவங் காரணனு மில்லை
சகலமு மாமநித்தஞ் சார்வார் பிறவி
வகைகவினை யுண்டு மதிபொன்ற மாய்தல்
சுகத்தன்றன் முத்தித் துணிவு.

(சுரு)

கரணமே யான்மாக் கணபங்கி நித்தப்
புரணமோ வீசன்வான் பொய்யே - மரணமே
வீடென்றா னாதிகரின் வேரோவிப் புத்தனெனு
மூடன்றான் சொன்ன மொழி.

(சக)

சமணர்.

அருவுரு வுண்டில்லை யொன்று பலவாம்
பொருளியல்ப தானளவே போத - மருகர்க்
குருவினை விட்டா லுலகும்பர் வீடு
குறியதற் கெட்டுக் குணம்.

(சஎ)

வெளியிற் பறந்துபோய் வீடெங்குப் பெற்றாய்
குளிர்வெம்மை கண்டாயோ கூட - வுளதில்லை
யொன்று பலவென்றா யுனளவென் ருயுணர்வை
யென்றுமதி கண்டா ரியார்.

(சஅ)

உலோகாயதம்.

இறந்தார் பிறவா ரிலதவா னீச
ன்றம்பாவ மாயிழையூர் கூடல் - சிறந்த
நலனார் சுவர்க்க நரகம் பிரித
லுலகா யிதன்ற னுணர்வு.

(சக)

சுடவுடரு நன்மைசாக் காடு நரகங்
கடவுள் வலிகாட்டுங் கண்ணுங் கரும

முடியாமை காட்டு முனைவினையை மாத
ரடைவதே கருட்டு மளறு.

(ரு௦)

மீமாஞ்சன்.

நரகுசவர்க் கந்திங்கு நன்றங் கருமந்
தருமிறை தானன்றி யில்லை - பிரமமொலி
நாடுங் குணன்புத்தி ஞானமில்பா டாணம்போல்
வீடுன்றான் மீமாஞ் சகன்.

(ரு௧)

சித்துச் சடமாகையோழுத்தி செய்வினைகள்
சுத்தச் சடமீய வற்றோ சுகதுக்கம்
புத்தி குணமாயிற் பொன்றுமோ வான்குணமாஞ்
சத்தம் பிரமமோ தான்.

(ரு௨)

நியாயம்.

அணங்குற்ற வான்மாவநேகம் வியாபி
குணம்புத்தி யாமுத்தி கூறிற் - பிணம்போல்கை
மெய்யா மிறைவனையும் வீடுகட்டுக் கேதுவா
நையா யிகனு னலம்.

(ரு௩)

செயாது வினைச்சடமாய்ச் சென்மத்தைச் செய்யிற்
றயாவிலனா மவ்வீசன் றுனும் - வியாபி
குணமாகிற் புத்திக்குக் கூடா தொடுக்கம்
விணமாகை யோவீடு பேறு.

(ரு௪)

வைசேடிகம்.

முத்தியினிர்க்குணனாய் முன்னங் குணங்குணியாய்ப்
பத்தியினன் முத்தியிறும் பாவனையாற் - சுத்தச்
சடர்ப்பல ராயவத்தை சார்தலான் மாக்கள்
கிடனென்றான் வைசேடி கன்.

(ரு௫)

ஆவ சடலங்க ளான்மாவே யாமனம்போ
லோவு மவத்தையுறு முன்னுணர்விற் - பாவனையாற்
கூடுமோ வீடு குணம்போய்க் குணியுண்டோ
கூடுபோய்த் தியுண்டோ சொல்.

(ருக)

சாங்கியம்.

பகுதிபுமான் மெய்ப்பகுதிப் பாலே விசுதி
சுகலந் தனதென்கை பந்தமாம் - விசுதியாம்
யாதும் பகுதி யுடையதெனக் கில்லையெனும்
வேதனஞ் சாங்கியன்றன் வீடு.

(ருஎ)

முன்னரே யுண்டேற் பகுதியதான் முத்தியிலே
பின்னுஞ் சடமாம் பகுதி பெறக்கூடா
தன்னாலேவீ டெய்து மாகினீ சற்குருவைக்
கொன்னேவிரும்பியதென் கூறு.

(ருஅ)

சைவம்.

மடவன் பசுபதி வாலநிவன் பாசஞ்
சடமா மியல்பு சமமா - முடன்வியாபம்
பண்ணிவை மூன்றும் பசுபாசம் போயிறையைக்
கண்ணிறைதல் சைவன் கதி.

(ருக)

ஈசனது தோற்றமே தெல்லாம் வியாபித்தான்
பாசமி லாதான் பதியென்னிற் - பாசமெனில்.
விண்டிடா தாம்பதியால் மெய்கரணம் வேறுண்டாக்
கண்டிடா நின்ற கதிக்கு.

(கூ0)

சம்மேளிதசைவம்.

பாசமாம் பந்தம் பசுப்பெத்த முத்தஞ்
நீசனநாதி யிவர் ஞானம் - ஸ்சையா

மம்மோக மாற்றி யவரொன்றல் வீடென்றான்
சம்மே ளிதச்சைவன் றான்.

(௧௧)

பெத்த மநாதி கெடுமான பின்தெடுமே
முத்தியும் பாசந்தான் முன்னுள் தேற்கெடுமே
சத்தி யெனில்வெம்மை போனாற் ற்ழலுண்டோ
வுத்தி யிலதிரண் டொன்றாகா தொன்றுகெழின்
முத்தி கெடலோ மொழி.

(௧௨)

பாசுபதம்.

அகில மிறைமுன் பணுத்திரள் செய்யுஞ்
சகிலான் மாக்க டையர் மலங்க
ளுகமலம் பூசையா லொப்பாக்கை முத்தி
பகர்கின்றான் பாசு பதன்.

(௧௩)

சகம் தணுவாஞ் சடஞ்செய்யு மாறென்
புகலணுவும் பூதமே யன்றோ - வகயில்
கிரியையாம் பூசை கெழுமலங்கள் போக்கி
லரியு மிருளா விருள்.

(௧௪)

வாமம்.

தண்ணிய சுட்கச் சமயிக ளெவ்வுருவும்.
பெண்ணுருவிற் காணும் பிறப்பதெலா - முண்ணறவே
பித்தியு முத்திப் பொருந்ந் தரும்பிணமே
சத்தி யிலாதவெலாந் தான்.

o (௧௫)

மேதினி யொன்றை விளைக்குமோ வித்தின்றி
மாது தருகுவ மையற் பிறப்பன்றோ
போத மழிபுலைநீர் புத்திக்கு முத்திக்குஞ்
சூதன மானதோ சாற்றி.

(௧௬)

பைரவம்.

ஏகமாம் பைரவமெண் டத்துவமா யெண்கலைபா
யாகிய ஞாலந்த ஞர்ச்சனையாற் - போகமா
முத்தரிக்கு நால்வரா ன்வரா யோகத்து
வித்தரிக்கு முண்ணளியால் வீடு.

(கௌ)

ஏகத்து வங்கெடுமே யெட்டானான் மற்றவையே
யாகிற் கலைசொல்லா தாயழியும் - போகமுனக்
குள்ளதோ வன்றோ தருவாருகு கருத்தோ
கள்ளதோ நல்குங் கதி.

(கூஅ)

காளாமுகமாவிரதம்.

வேணியென் பக்கு முதறித்து மெய்விரதந்
தானு வுரைப்படியிற் றப்பாமற் - பேணிப்
புரைதங்கா தானசிவ லோகம் புகன்மா
விரதங்கா ளாமுகன்றன்வீடு.

(குக)

தவவேடங் கொண்டவுட ருனழிந்தாற் போமே.
யுவையோநின் றீடேற்று முன்னைச் - சிவலோக
மெங்குமெனக் காணாதே யோரிடத்தே யேறினா
ச்சங்கையில் வீழ்வதற்குந் தான்.

(எ௦)

சிவாத்துவிதம்.

அனாதி சிவஞ்சகத்து மாருயிரு மாகத்
தனாருவைத் தானே பகுத்துத் - தனாலாழியப்
பேறிழ வில்லை பெறுவானு மீவானும்
வேறில தென்றறிகை வீடு.

(எக)

தானே சகத்தாய்ப் பகரினது தான்சடமாந்
தானே பிறப்பாக்கிற் றுனெழிக்கிற் - ருனேதன்

கண்ணைக் கலக்கிக் கடவுளா முற்சிவம்போய்
வெண்ணைக்கழுமோ விளம்பு.

(எஉ)

வைஷ்ணவம்.

நாரா யணசிதிரு நாமந் தரித்தலா
லாரா தனையா லடிமையெனப் - பேராழி
கோயிற் பொறியால் வைகுந்தப் பதந்தந்தை
தாயிற் றருஞ் சீதரன்.

(எங)

மண்ணு லிடுநாமம் வாளெரியா லிட்டகுறி
புண்ணு முடம்பொழிந்தாற் போகாதோ - விண்ணுடில்
வைகுந்த மேவுதிரு மாலுருவங் காணவொரு
மெய்கொண் டிருக்குமதோ வீடு,

(எச)

மாயாவாதம்.

அவிகார மேபிரம மானயயினு னாகி
யவிகார மெல்லா பிறக்கும் - பவமான
வூனதும்பொய் ஞான முதித்ததும் பொயஞ்ஞானம்
போனதும்பொய் மற்றுமெலாம் பெய்.

(எடு)

அவிகாரத் தன்மை யவிகாரங்காணி
லவிகாரந் தானல்ல வாகு - மவிகார
மரையை யறியி லவிகாரமாயையாய்
வீயும தாரறிவார் வேறு.

(எசு)

சௌரவாதம்.

தோற்ற நிலையிதுதி செய்தலாற் ரெல்லுலகி
லேற்றவிரு ளெல்லா மிரித்தலாற் - போற்றவருஞ்
சங்கரன்மா னுன்முகனாய்த் தற்பரனாய் நிற்கின்றான்
வெங்கதிரோ னல்லதிலை வேறு.

(எஎ)

ஈசன்முனிய வெயிறு விழவிருந்தான்
மாசண் வாயின் மறைப்புற்றான் - நேசினு
லுற்பவமா முள்ளத் திருளொழியா னோருருவன்
றற்பரானு வல்லனோ தான்.

(எஅ)

சோமவாதம்.

போதல் வருதலுள்ள பூரணனு மல்லவின்
பாதிநா டோன்றான் பகலவன்றான் - சோதியா
யிந்திர சால விருளொழியா னென்னலாற்
சந்திரானு லென்செயலாந் தான்.

(எக)

ஊழுவாதம்.

தனாகம் வினையே தரில்வினையான் செய்ய
முனாக முளதாய் முடிய - மனாகியெனி
லெஞ்ஞான்று முத்தி யிலதாகு மிவ்லுழிற்
கஞ்ஞான் மாகு மடி.

(அ௦)

மந்திரவாதம்.

மந்திர மானதெலாம் வார்த்தையே யவ்வார்த்தை
யந்தர வானின் குணனதுவே - வந்து
பலியா தருள்குருவைப் பாலியா னுகில்
வலிதா னவன்றன் வலி.

(அக)

மருத்துவாதம்.

மருந்தா னோருவரிம் மாநீ ருலகத்
திருந்தா னெனக்கண்ட தில்லை - வருந்துவதேன்
யார்க்கு மழிவு வினைப்பதாம் யாக்கையெனு
கீர்க்குமிழி பூண்டிடி நீ.

(அ௨)

சாதிசங்கற்பம்.

ஆதிபே தந்தீர் னிலாமை யறிந்தவர்கள்
சாதிபே தஞ்சிறிதுஞ் சாற்றுவரோ - சாதிசுல
நல்லார் தொழத்தக்க ஞான முடையவரோ
யல்லா ரிழிசுலத்தா ராம்.

(அங்)

தீர்த்தசங்கற்பம்.

அறன்சாரா வுள்ளத் தறியா வழுக்குப்
புறன்சாரு நீராலே போமே - திறன்சாரா
வோடுந்தீர்த் தந்தா னுடற்கே யுளம்விளங்க
வாடுந்தீர்த் தந்தா னறிவு.

(அச)

அருச்சஞ்சங்கற்பம்.

சலமுழுகி நீர்தேடிப் பூத்தேடிச் சாணி
நிலன்மெழுகி யர்ச்சியா நிற்பர் - புலமிலவ
ருள்ளத்தே நின்ற வுலப்பில் பரமானந்த
வெள்ளத்தே நின்று விடாய்த்து.

(அரு)

அத்துவாசங்கற்பம்.

இந்நெறி யிந்நெறியென் றெம்மார்க்க மும்பகர்க
வந்நெறி யெல்லர் மறிந்தவறி - வெந்நெறியா
லெய்தலா மந்த நெறியென்றறைந்தமறை
மெய்தலா லீட்டி னெறி.

(அசு)

சாத்திரசங்கற்பம்.

ஓது முரையின் பொருளுணர்ந் துள்ளபடி
போத மறியாப் புலவர்தூ - லோது
மொருகோடி னூரு யிரத்தானு முண்மை
யருகூடு போகா ரவர்.

(அள)

கஅ

அ மி ர் த ச ர ர ம்.

பிரமாணசங்கற்பம்.

அறியப் படுமளவை கொண்டளவை யெல்லா
மறியக் கடவு வறியை - யறிய
விருப்புற்றிடுவான் விறகதனைக் கொண்டு
நெருப்புச் சுடுவா னிகர்.

(அஅ)

தர்க்கவாதம்.

தர்க்கநெறி வென்றக்காற் றம்ப மிகப்பெருகுந்
துக்க மிகப்பெருகுந் தோற்றக்காற் - தர்க்க
நிலைபெறுவ தொன்றல்ல நெஞ்சுகன்றக்கத்துந்
தலைபறியே யெய்துபயன் றுன்.

(அக)

வாதத்தொகுதி.

உரைத்த துவர்யா துணைக்குஞ் சமயம்
பரத்தை யறிவுற்ற பான்மை - மரத்தி
னவயவத்தி னோரொன் றறிந்தார் மரமா
வவயவத்தைக் கொண்டவா றும்.

(க௦)

கேடுகண்டிரங்கல்.

கருத்துகட் கீடாய்க் கதிபலவா வீச
னுரைத்ததென் றென்றுணர வொட்டா - புரித்திங்
கிலதுள தென்னு முளதில தென்னுங்
கலதியர்க டஞ்சமயக் கத்து.

(கக)

நன்னெறி.

எய்த வெளிதா மிறையரு எில்லையே
லெய்த வரிதர் மியாவர்க்கு - மெய்தெளிந்தா
லெம்மார்க்கத்தோடு மிகலற்றிருக்குமதே
சன்மார்க்க மாருநெறி தான்.

(கஉ)

அட்டாங்கயோகம்.

இயம்நியமாதனம் வாயு விசையங்,
கமையுறு பிரத்தியா கார் - மமைவுறு
தாரணை தக்க தியானஞ் சமாதியென
வேரணியும் யோகங்க ளெட்டு.

(க௩)

ஏம முறுமியம மீகாந்திவைதன்னிற்
நூய்மை யருணுண் சுருங்கற் பொறைசெவ்வை
வாய்மை நிலைமை வளர்விப்ப மாற்றுவ
கார்மங் களவு கொலை.

(க௪)

வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் வாய்மையினத்
திமை யிலாதவெனச் செப்புவர்க - யேனைனை
வோதும் புரமா முலப்பிலா வெருளெனினார்
வேத முடிவுணர்ந்தோர் மெய்

(க௫)

மம்மர்செய் யாமை வதையாகத் தெய்வமொரு
தம்முணர்ந்தோர் தம்மை வதைபாமை தம்மை
யெறிபடை கானீ ரொரியிற் படாமை
யறிகை யெனவறிவ ரால்.

(க௬)

மதுகையில் வஞ்சனையி லோர்பொருளை வெளவு
மதுகள வென்ப ரறிஞர் - மதமோதிற்
றன்னதல் லாத வுடம்பைத் தனதுதா
னென்னல் களவாகு மென்று.

(க௭)

அரிவையர் தம்மை யனுகாமை யாகும்
பிரம சரிய மதினும் பெறுதற்
கரிய பிரமத்தொன் றுனார் பிரம
சரிய முடையவரோ தான்.

(க௮)

தாயோடு தந்நைதமகத் தாரந்தான் சுத்துருவார்
தியவனு நேரோக்கக் காணுமது செவ்வையாந்
தாய நிலைமை சுருதி நெறித்துணிவு
தாயுர்போன் தன்பு தயா.

(கக)

மிகைசெய்தார் தம்மைத்தாம் வென்றுவிட வேண்டி
லிகல்செய்யா தென்றும் பொறுக்க - விகல்செய்யிற்
கோபத்தை யொன்றையுங் கொல்க வதுவல்லா
புபத்தை யெல்லா மறும்.

(க00)

அற்புத யோகிக் கனுகூல மானவூ
ணற்பவூ னாவ தெனவறிக வாடுகின்ற
பொற்புது நீரிற் புறந்துய்மை யுட்டேய்மை
சிற்பொருளா லுள்ளத் தெளிவு.

(க0க)

நியமம்.
தவஞ்செய்து கந்தேநி மாத்திகந் தானஞ்
சிவனறநு நல்லிந்திந் தித்கந்தக் கேள்வி
யுவந்த சிவனாகை யொண்மதிநாண் பத்து
நிவந்த நியமங்க ளாம்.

(க0உ)

தவநோன்பா லுண்சுருக்கித் தம்முடம்பை வாட்ட
லெவனான் பிறவியெனக் கெய்திற் நெத்தாலே
சிவமாண் முத்தித் திறனேதென் றோர்தல்
பவமாறப் பண்ணுந் தவம்.

(க0ங)

கூடியது கொண்டமைதல் சந்தோடங் கோகநக
நாடுமுதலா நவில்லின்ற வெப்பதமும்
வீடிப்பரமுளத்தே மெய்காண்மகிழ்ச்சிசந்
தோட மெனுஞ்சுருதிச் சொல்.

(க0ச)

ஆத்திகம் வேதநெறித் தோற்றமா மாதரத்தோ
மத்தல் பயன்கருதா திகையாந் - காத்திரத்தால்
வந்தித்தல் வாயார வாழ்த்தன் மனத்திறையைச்
சிறித்தல் பூசை செயல்.

(க௦௫)

பிரமந்தா னாய்த்தெளியப் பேசுமறைக் கேள்வி
திரிவன்னத் தோர்கட்குஞ் சித்தாந்தக் கேள்வி
புளையில்புராணந்தான் பொய்யிலாமாதர்
சரதவேளாளர்க்கு மாம்.

(க௦௬)

மந்திரந் தாரக மாதியா மன்னிருடிச்
சந்த மதிதெய்வந் தான்கொண்டு - முந்தி
யுளாவாய் துடியுள்ள லொன்றிற்கொன் றோரா
யிரமாம்புயனுண் டிவை.

(க௦௭)

வெருதே யரிதெனினு மென்மேல் விருப்ப
மருதே யிதுவே யறம்பொரு ளின்ப
மிருதானவீடு மெனக்குரவனேவன்
மரு செயன் மாவிரத் மாம்.

(க௦௮)

ஆசின் மறைநெறியி னாதரவு தான்மதியாம்
தேச வழகிற் சிறந்த மறைநெறியி
லாசிதுவென்னுந் கருமத்தருவத்துக்
கூசது நாணமெனக் கொள்.

(க௦௯)

ஆதனம்.

பத்திரந் கோமுகம் பங்கே ருக்குசிங்கஞ்
சொத்திகம் வீரஞ் சுகாதனம் - முத்த
மயிலா சனத்தண்ட மாயோ கியர்கள்
பயிலா சனங்களிவை பத்து.

(க௧௦)

செவ்வே யுடனுங் கழுத்துஞ் சிரமுமுந்
 யெவ்வா தனத்தே யிருந்தவர்க்குங் - கைவந்து
 வாத முதனோய் நலியா மதியுடையோ
 ராதன மென்ப தது.

(ககக)

பிராணையாமம்.

வாங்கிப் பதினாறு மாத்திரை நான்மடங்கு
 தாங்கித்தற் பாதி தனைவிடக் கால்வலத்தால்
 வாங்க லிடத்தி லிடத்தே வலத்தில்விட
 வோங்கார முச்சரித்துக் கொண்டு.

(ககஉ)

பிரத்தியாகாரம்.

ஒருக்காலு முள்ள முபாதிவே ருகப்
 பிரித்துணர்வைக் காண்டலும் பின்னவுபாதி
 க்கூர்த்தப் பருகிவெறுங் கண்ணாக் குதலும்
 பிரத்தியா-காரமேனப் பேசு.

(ககங)

தாரணை.

ஆய வுடம்பனைத்து மைம்பூதத் தேவைத்து
 மாயையி லேவைத்த மாபூத - மாயை
 பரத்திலே வைத்தப் பரமேதா னாகத்
 தரித்தலே தாரணை தான்.

(ககச)

திபானம்.

பொருளின்மை காண்டல் புலத்தியான முள்ள
 பொருண்ணைதல் புத்தித் தியானம் - பொருளறிந்த
 போத மறிதல்போ தத்தியானம் போதமே
 யாதல் பரத்தியான மாம்.

(ககரு)

சமாதி.

சாய முதலையா காயா தியிலழித்து
 மாய விருளினவை மாள்வித்து - மாயை

யொருக்கித்தன் னாற்ற னுளபரத்தோ டொன்று
யிருக்கை சமீதி யியல்பு.

(ககக)

அண்ணிமாதிபலவிகழ்ச்சி.

நல்லவியோ கெட்டு ஞானத்திற் கங்கமெனச்
செல்வ மணிமாதி சிந்தைசெய்வார்க் - கல்ல
விரும்பின் சுவர்கரும்பின் கோலா லிடந்து.
விரும்பித் தவிடெடுப்பார் வேறு.

(கக௭)

ஈருடல்.

வேய்ந்ததோல்சோரிதசை வெள்ளென்புமச்சைசிகா
சேர்ந்த திரலே தேகமா - மேய்ந்த
வகனாற் கரணமீ ரைம்புலன் வாயு
பகர்கூக்கம் பத்தொன் பது.

(ககஅ)

பஞ்சகோசம்.

அன்னம் பிராணன்மனஞான மானந்த
மென்னுங்கோ சங்க ளிவையெந்தும் - பன்னுங்
கிரமத்தாலொன்றிற்கொன்றுள்ளாகுங்கேடில்
பிரமத்தாலாகுநிலைபேறு.

(ககக)

பஞ்சாசயம்.

புந்திக்கு மாமாசயம்பக்கு வாசய
மந்த மலமுவர்நீ ராசயங்கண் - மைந்த
ருறைதரு கொர்ப்பா சயமென் னுடற்கே
யறைதரு மாசயங்க னைந்து.

(கஉ௦)

ஈரேழுநாடி.

ஈரேழு நாடி யிடைபிங் கலைசுழினை
வாருணைநாப்பூடா வயிரீ யலம்புருடை

உசு

அ மி ர் த சா ர ம்.

கார்தாரிபைசுனிசங்கினியத்தி
சிகுவைக்குபுருடன் கூ.

(கஉக)

ஈரேழுவாயு.

பிரான் னபான் னுதானன் வியான்
னராவிகசயன்றேவதத்தனாமை - கிருதரனே
அந்தரியாமி முகியன் பிரவஞ்சன்
வைரன் சமானன் வளி.

(கஉஉ)

ஷடாதாரம்.

மூலாதிட்டான் மணிபூரகம்விசத்தி
யேலுமனாகதமாஞ்ஞை யிருமூன்றின்
மேலாதாரத்தமதிவெய்யோன்விசத்தியிற்றி
மூலாதாரத்துறையமூண்டு.

(கஉங)

அஷ்டவிகாரம்.

உன்னவருங்காமகோபமுலோபமுடன்
மன்னுறுமோகமத மாச்சரியந்
தன்னைமிகமதிக்குந்தம்பம்பொறுமையென்னு
யின்னல்விகாரங்களெட்டு.

(கஉச)

ஷட்பாவனை.

ஒன்றிற் பிறத்த லுளதாத லோங்கிவள
ரன்றிப் பருத்த லறத்தேய்தல்- பொன்ற
லெனுமாறு பாவமு மிவ்வுடற்கே ஞான
கனமாந் தனக்கில்லை காண்.

(கஉரு)

சட்கோடி.

ஓடிபற் றில்லை பிறிதொன்றி னுற்றன்னை
ஓடிபற் றில்லை பிறிதொன்றைத் தன்னாலும்

வீடுபத் தில்லைதன் னாற்றன்னை யிவ்வாறு
கோடியு மில்லை தனக்கு.

(கஉ௬)

சுனேம்.

அன்னபா னங்கள் பிராண னதேயாகு
மன்னுமகிழ்வு மடிவு மனத்தன
வின்னலா மூத்த லிறத்த லியாக்கைய
ஞன்னுக்கு நாடிவி லது.

(கஉ௭)

முக்காரகம்.

மயலுடல் வாக்கு மன்னென்று மாந்தர்
துயருறு மின்பமூந் துன்பமூந் துயக்கச்
செயலுரை சிந்தனை தீமை யு நன்று
முயல்வன காரக மூன்று.

(கஉ௮)

மும்மலம்.

உருவுணர வொண்ண வகையுணர்வை யொன்றி
மருவிய வாணவ மாயை - கருமங்கண்
மூக்குந் தவிடு முமியு மிவையாக்கை
யாக்கும் பவவித்துக் காம்.

(கஉ௯)

முக்குணம்.

சுத்தமாந் சாத்திகமுந் தூய்மை யிராமதமு
முத்திம ராசதமு மாந்தர்க்கு - நித்த
மறிவறி யாமை யவற்றின் புணர்ச்சி
குறியுடைய மூன்று குணம்.

(கஉ௦)

முப்பிணிக்குணம்.

நீதி கருணை நிலைமை யளிமானம்.
போத மவை யின்மை போரிற் புறங்கொடுத்தல்
மேதக் கவர்ப்பித்தல் வேண்டா தவைபிதற்றல்
வாதக் குணனா மதி.

(கஉ௧)

அறிவுடைமையைந்தட்டக்க லாகத் தழகு
நெறியுடைமை சொல்வண்மை நீர்மை - பெறவிரிய
வத்து விதஞானத் தாதரவா மாண்மை யிவை
பித்தகுண னுவதெனப் பேசு.

(கநஉ)

பொறிபிற ழாமை புகழ்கருணை யூக்கங்
குறிமதுகை கோப மிலாமை - பொறையோர்
நிபமின் நியலீகை நெஞ்சத் துவகை
கபமொன் நியகுணனாக் காண்.

(கநங)

முத்துக்கம்.

ஆதிபெள் தீகமாதி தெய்விக மான்மிகமென்
ரோது துயர்மூன்றி னுட்க வரு மிடியின்
வரத் தழைவேனில் வன்னி பனியாதி
பெளதிக மாகும் படர்.

(கநச)

வாயு முதனோவு மானுடர் மாப்பற்றவை
பேயசுரர் நாகத்தார் பீடையாங் - காயத்தின்
மாண்ஞ் சின்மவா மாச்சரிய மாதிமனத்
தான்துய ராதியான் மா.

(கநரு)

இடனில் கருப்புருத் லீங்குப் பிறத்த
னடையுடன் மூத்த னரைத்தன் - மடமை
நினைவறச் சாத னினாயம் புகுத
லனையவை தெய்வீக மாம்.

(கநசு)

மூவேடனை.

மகப்பற்ற தாரும் வருஞ்சுற்ற மெல்லாஞ்
சகப்பற்றுச் சங்கற்ப மெல்லா - முகப்புற்ற
வெப்பொருளு மத்தப்பற் நிவ்வே டனைமூன்றும்
மெய்ப்பொருள் சுண்டால் விடும்.

(கநஎ)

மூவவத்தை.

காணுமது நேரோ நனவா நிலைபேறு
கர்ணுமை காணு மதுகனவா மொன்றையுங்
காணு தொழிகை சுமுத்தியாங் காணுமை
காணுங்கட் கில்லை யவை.

(கநஅ)

நாற்கரணம்.

ஐய மனனா மபிமான மாங்கார
மையலற வேதுணிதன் மாமதியாஞ் - செய்ய
வருசிந் தனைசித்த மாகு மவையே
யொருநான்கா முட்கரண மொன்று.

(கநக)

ஐம்பூதம்.

காசினிரீர் தீ கால்வான் கந்தஞ் சுவையொளியூ
ரோசைமா பூத முறுகுணங்கள் - மாசில்
செவிமெய்வாய் கண்மூக்குச் செப்பியதுண் பூத
மவையறியு மைம்புலன்க ளாம்.

(கசா)

ஓதுகுணம் வான்முதலா வொன்றிற்கொன் றேறுமுரை
யீத னடைபோக் குதலின்ப - நீதிவாய்
கையொடுகால் பாயு ருபத்தங் கருமங்கள்
செய்யும் புலனாகச் செப்பு.

(கசக)

பூதிநிறம் பொன்வெண்மை செம்மை கருமைபுகை
யோது முருவ மதற்குரைக்கில் - நீதி
சதூர மதிபாதி மூன்றாறு கோண
மதியமாம் வட்டமவை யாம்.

(கசஉ)

உண்ணிலை.

புத்திகருமப் புலன்பத் ததின்விடயஞ்
சுத்த வசனாதி தான்பத்துச் - சித்த

மகமான் வண்ணன் கறிவா னெருவ
ன்கமா கியவிருபத் தைந்து.

(கசாந)

புறநிலை.

தசைமயிர்தோ லென்புசிகா தண்ணிணநீர் மூளை
யுகிரம் பெலம்பசி தாக முறக்க
மிதுன மறப்பிருப்பு மேலோங்க லோடல்
கதிகிடத்தன்மானபயங்காதல் கதரா
ணித மாம்புறத் திருபத்தைந்து.

(கசாச)

இருபத்தெட்டு.

விசுதி யிருபத்து மூன்றும் பகுதியு
நாலாறு கண்ட புருடனுங் கால்
முயர்ந்த வியோமம் வியோமா திதமென்
றியம்பு மிவையிருபத் தெட்டு.

(கசாரு)

தத்துவமுப்பத்தாறு.

தலமுதலான் மாவீறு சத்திசிவம் வித்தை
சலமில் சதாசிவ மீசன் - கலைமாயை
பேறுவிச்சை கால பிராக நியதியையைந்
தைந்தீறசுத்தஞ் சுத்தம்.

(கசாக)

தத்துவந்தொண்ணூற்றாறு.

புதநிறங் கோசம் புறநிலையு முண்ணிலையு
வாத லிகார மலங்குணங்க - ளாதார
மேக புருட வினைய னெஞ்சுவத்தையென
வாக விவைதொண்ணூற் றாறு.

(கசாள)

தத்துவநிச்சயம்.

உலவாத தத்துவத்தி னுண்மை யுணர்ந்தா
லிலவா மிவையியம்ப லென்னை - பலவாக

கண்ணிலீவு மாசுடையார் கண்டாற் பலவாமோ
தண்ணிலவென் றல்லவோ தான்.

(௧௪௮)

குணசம்பந்தாவவத்தை.

முத்திற னுன்குணத்தன் முன்றவத்தை
யுத்தமமாஞ் சாத்திக மாமுணர்ச்சி தரன்கு
மத்திம ராசத மாண்ட சுழுத்திதா
னத்தம தாமதம தாம்.

(௧௪௯)

அவத்தாந்தாவவத்தை.

நனவு முதலவத்தை நாலவையோ ரோன்றின்
நனவு முதனலும் கண்டார் - கனவா
நனவு முதனலும் காணார்கள் காண்பர்
நனவுக ஞானக னம்.

(௧௫௦)

நனவி னனவு புலன்வழக்க மாகு
நனவிற் கனவு நினைவா - நனவில்
மனநினை வின்மை சுழுத்திநினை வின்மை
தனைநா டிதழரியந் தான்.

(௧௫௧)

கனவி னனவுபோற் காண்ட னனவாங்
கனவினிற் கண்டு மறத்தல் - கனவாங்
கனவிற் சுழுத்திகா னுமைகாண் பாளை
யனுமதித்த லாமற் றது.

(௧௫௨)

சுழுத்தி நனவொன்றுந் தோன்றாமை தோன்றல்
சுழுத்தி கனவாஞ் சுழுத்தி - சுழுத்தி
யரிய வறிவா லழிக்கை சுழுத்தி
துரியமாஞ் சொல்லநந்த பாழ்.

(௧௫௩)

தூரிய நனவா மிதமுணர்ந்த போதந்
தூரிய கனவா மகமுணர்ந்த போதந்
தூரியச் சுழுத்தி வியோமந் தூரியத்
தூரியம் பரமாகச் சொல்.

(கருசு)

ஆதாரகேதர்வவத்தை.

சந்தித் திடம்புருவந் தன்னினிலை சாக்கிரமாங்
கந்தரத்தினிற்கை கனவாஞ்சுழுத்தியா
வந்த மெனுமிதய மேவலா முந்திக்கு
நால்விரவி னுலா வது.

(கருரு)

காணகேதாவவத்தை.

நனவிற் பதினாற் கரணமு நான்கு
கனவிற் சுழுத்தி கருத லறமுன்றுந்
தனதாகை வேறுகை தானறுரிய மற்ற
தென்துயா ன்ற்ற விடம்.

(கருசு)

அவத்தைக்கழிவு.

ஒருக்க நனூப்போங் கனூப்போ முளத்தை
தரிக்கத்தற்றியானத்திற்றற்சுழுத்திபோகு
மரிக்குஞ் சமாதி தூரிய மதீதம்
புரித்துப் பரம்விளங்கப் போம்.

(கருள)

தரிசனவத்தை.

சுழுத்தி நனவின்வரிற் தோன்றுயிடுஞ் சேவன்
பழிப்பி னதீதத்திற் பரமன் - விழித்தவனேற்
ற்தொருங்கவாண்ட குரவன்றிருக்கோல
மேதொருங்கித் தோன்று மென.

(கருஅ)

மாவாக்கியம்.

அதுநீயா னுயென்னு மப்பதங்கண் மூன்றி
னதுவென் பதுபிரம நீயென் பதுவே

ஞை யெனும்பதந்தா னவ்விருவ னைக்கியமா
முன முபாதி யொழித்து.

(கருக)

ஒங்காரம்.

புதலு மறையவத்தை காலம் புவன
மிகலுருணந் தியிறைவர் செய்கை - தகவே
யகார வகார மகார மதனா
சகலமுந் தாரக மாம்.

(கரு0)

அசபை.

அஞ்ச வருவிருபத் தோரா பிரத்ததுதா
நெஞ்ச லறகின் நியம்பார்மற் றுனியம்பித்
தஞ்சப் பிரமத்திற் றுன்வேறன் நென்னுமதே
துஞ்ச லொழிக்குந் துணை.

(கருக)

ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரம்.

சிவமுதற் றத்துவங்க டேவதைகள் செய்கை.
யவனிமுதற் பூத மவத்தை - புவனங்கள்
கோசம் பொறிபுலன்கள் கூறுங் கரணமெலா
மீசன் நிருவஞ் செழுத்து.

(கரு2)

ஸ்ரீஅஷ்டாக்ஷரம்.

நாராய னாய நமவென் பொருள் சீவ
னேரா றிறையேக மென்றறிகை - பேர்வேறு
காரண காரிய காயத்தா னென்றாகும்
பூரண போதப் பொருள்.

(கரு3)

வாக்கியவிவேகம்.

ஊக்கி யறுதியிட வொண்ண வொருதன்னைப்
போக்கி யிலாத பொருடா னருளாலே
பரிக்கியத்தால் வந்து பலிக்கி னலதிஸ்ஸை
வாக்கியத் தார்காணு மாறு.

(கரு4)

சீவபரவேறுபாடு.

அறிவா னறியனென் வாகத்தே சீவ
 னிறையோனென் பாருண் டிருவர் - பிறியாச்
 சபாசுபங்க ளாலிவரைச் சொல்லவரு பேத
 வுபாதி களா னல்லதுரு வொன்று.

(ககரு)

சீவலக்ஷணம்.

இதமக மெய்து மிரண்டு தொழிலு
 மதிய தவையறிந்த மாத்திரமே சீவ
 னிதன பவங்க டனக்கூல்லை நித்த
 ன்தனை யறியா னவன்.

(ககசு)

பரலக்ஷணம்.

எப்பொருட்குங் காரணமா யெப்பொருட்கு மீசனா
 யெப்பொருட்குந் தோற்ற நிலையிறவா - யெப்பொருடா
 னல்லா திலதா யுகமும் புறமுநிறைந்
 தெல்லா மறிவா னிறை

(ககௌ)

சீவபரவேறின்மை.

உபாதி யொழிந்தா லுயிர்பரங்க ளொன்றே
 சபாசு பராய்நின்ற தோற்ற - முபாதி
 கடாசா யமாகாயம் வேறுகத் காண்கை
 யடாகூ ணறிவொன்றே யாம்.

(ககஅ)

மாயாவிவேகம்.

அறியாத மாயைக் கடியறியத் தேடி
 னறிவா லறியவொணு தாகு - மறியாமைக்
 கேதுவறியி லறிவா லிருட்கேது
 சோதியைக் கொண்டறிந்து சொல்.

(ககக)

உலகவிவேகம்.

போதக்கண் பூதங்கள் பொய்யா மவைமெய்யாம்
பேதக் கடாதிப் பிறழ்வுகளிற் - பேதங்கள்
சுத்திகையின் வெள்ளியின்மெய் தோன்றப் படுங்கனவு
நித்திலாயைப் பாரந் நிலை. (௧௭௦)

அயலாக மெய்போ லநந்தபே தத்தை
மயலாகக் கண்டமா மாயத் - துயில்போன
லென்படு மிவ்வுலக முண்டாமா றெங்கனே
கண்படைபோ யுண்டோ கன. (௧௭௧)

வன்னி யிருக்கமரம் வன்மிகையு னான்தே
தன்னிகழ்ச்சி யின்றேலித் தன்மையா - ஞன்னுன
தன்னிகழ்ந்தா லுண்டோ சகத்துன்பஞ் சற்குருவால்
வன்னிகண்டா லுண்டோ மரம். (௧௭௨)

ஞானமுதன்மை.

யோகாதி மூன்று முணர்வதனாக் கங்கமா
மாகா தெனிற்பதங்க ளாயழியுந் - தேக
மொழிய வருமுத்தி யொன்றுத்தற்கு ஞான
விழியையல தில்லை வேறு. (௧௭௩)

ஞானலக்ஷணம்.

பொறிவா யறிபுலன்கள் போதக்கரண
வறிவான வெல்லா மடங்கி - யறிவா
யறிவா னறிவ தறியும்பொருளென்
றறியா தறிவ தறிவு. (௧௭௪)

ஞானப்பெருமை.

ஆலையிலே கன்ம மடியிலே யாக்குந்
தலையிலே ஞானந் தரிக்கு - மலையா

தருமறை நூலே யறியுஞ் னத்தின்
பெருமை யறியார் பிறர்.

(கஎரு)

ஞானபூசை.

இன்பக்கண் ணீராட்டி யேத்தி யெழின்மலரா
வன்பிட்டித் தம்மை யமிர்தாக்கி - முன்புற்ற
சிற்சட மெல்லாஞ் சிவமாக நோக்கல் சிவற்
கர்ச்சனை யாகு மது.

(கஎக)

ஞானயோகம்.

யோகத் தபாவமெனும் யோகமது கைகூடி
னேகப் பொருளதனா னெய்தியிடு - மேக
மதுவர் மிதுவன் நெனுவகண்ட மான
வதுவாகை மாயோக மாம்.

(கஎஎ)

ஞானவலி.

புணர்பாவ புண்ணியங்க ளெண்ணிறந்த தெல்லா
முணர்வா மெரிகொஞ்வி னுண்டோ - வுணராமை
கூடவெந் தேராத் துண்டோ குழைந்தமரங்
காடுவெந் தீப்பட்டக் கால்.

(கஎஅ)

யோகநமூவுதல்.

யோகத்தா லேகத்தைக் கூடாதிடையி னுயிர்
போகிற்றான் பொல்லா வுலகிற் புகாரல்ல
யாகத்தா னெய்து பயனெல்லா மெய்திப்பின்
யோகத்தான் முத்தி யுதும்.

(கஎக)

உழுவலி.

தந்த வறியாமை போகவுந் தான்போகர்
கிறதீவுட னிற்ப தென்னென்னி - னுந்துங்
குசவன்கை விட்டாலுங் கூடா திகிரி
விசைவந் திடாதே விட.

(கஅஉ)

முத்திசார்தனம்.

தருபயன் வேண்டாத் தருவினைகள் சாந்தி
சுருதிகள் கேள்வி துறவி - சூருவைப்
பெறுதற்கிங் கேது பெறற்கரிய முத்தி
யறிதற்கிங் கேது வவன்.

(கஅக)

ஆசாரியலக்ஷணம்.

சிறையா முடன்முதல் சித்தமீ ருக
விறையோனே யானல்லே, நென்று - மறைந்
யதுவானு யென்ற தெதுவானே நென்று
விறைகா நென்பா னிறை.

(கஅஉ)

ஆசாரியன்மகிமை.

உள்ளந் தனினின் ரெளித்தான்பரன் குரவன்
கள்ளந் தனைத் தவிர்த்துக் காட்டினான் - வள்ள
லருவான கோலமோ வக்கோலங் காணக்
குருவான கோலமோ கூறு.

(கஅங)

அநாசாரியலக்ஷணம்.

துயிற் புணர்ப்பாற் கெர்ப்பந் தொடுகடனீ ராமை
மயிர்ப்படா மின்மினியின் வன்னி - முயற்கோ
டுருத்தின்பான் மெய்யுணர் வில்லாதரின் பண்ணுங்
குருத்துவமு நேராகக் கொள்.

(கஅச)

பக்குவலக்ஷணம்.

காய நிலையின்மை கண்டான் கருத்துச்செந்
தியினடு வற்றான் சித்தஞ் சினவரவின்
வாயுறு மண்டுகத்தின் நெஞ்சம் வரியுழுவை
தாயவ னுள்ளஞ் சமம்.

(கஅரு)

அபக்ருவலக்ஷணம்.

தம்பாற் றவந்நாய்மை வாய்மை தயாவிலா
ரும்பு னடிபேணு ருள்ளபொரு - ணம்பார்
பொருள்செய்ய வாதரிப்பார் போகநினைவா
ரருள்செய்யலாகா தவர்.

(கஅக)

சித்தியா நிற்குஞ் சிலர்க்கு விபரீதப்
புத்தியா குஞ்சிலர்க்குப் போதமே - சுத்தமாம்
புரனீய மொன்றேனும் பாம்புண்டா னஞ்சினு
மானியு நல்ல வமிர்து.

(கஅஎ)

சீஷசரிதை.

கழல்போற்ற வாயாரக் கண்மல்க வுள்ள
மழல்சேர் மெழுகி னழிவெய்த யாக்கை
யெழில் சேர் குருபரன்றன் னேவலே செய்க
நிழல்போல முன்பினு நின்றது.

(கஅஅ)

சந்தனந் தாம்பூலந் தாரத னஞ்செயன்
மந்தனம் பொய்வெய்ய மூற்றறங்கள் - சிந்தைக்
கரவபி மானங் கலுழ்ச்சிசளிப் பின்ன
குரவன மேவாது கொள்.

(கஅக)

சம்பிரதாயலக்ஷணம்.

அங்கையுற்ற நீராக்கொண் டாக்கை பொருளாவி
பங்கயக்கண் ணாற்கொண்டு பண்டைவினைச் - சங்கையறப்
பூத மலமுழுதும் பிபாத மெனநிகழ்த்தப்
பாதமலர் வைத்தான் பரன்.

(கக0)

ஊனுயிர்வேறுபாடு.

ஆக்கை முதற்சித்த மீருக வெப்பொருளு
நோக்குமவன் றன்னை நோக்கா - தவைசடமாச்

சாக்கியரி நின்றவவன் சற்குருவாய் வந்தபான்
வாக்கில் வெளிப்படுங்காண் வந்து.

(ககக)

கலைக்கட்டளை முற்றிற்று.

அதுபவக்கட்டளை.

சீவதரிசனம்

போக்கு மனனொருக்கிப் போதமங் கில்லாமை
நோக்கிய நோக்காலந் நோக்கத்தை - நோக்கென்றான்
றோன்றாத வண்ணம்போய்த் துஞ்சிற் திருளறிவா.
சான்றுகி நின்றேனான் றான்.

(க)

வினைப்பய நென்னையினி மேவாவின் னாதி
யனைத்து மழிந்து மழியே - நெனக்கின்ற
முன்பக்கந் கீழ்மேன் முதலிடையீ றென்றனவு
மென்பக்கந் காணே னியான்.

(௨)

இல்லாது முள்ளது மெல்லா மறிவேனா
னெல்லாப் பொருள்கட்கு மேதுநா - நெல்லா
வுலகும் படைத்தழித்துக் காத்துணர்வா யொன்ற
யிலகும் பரமீசன் யான்.

(௩)

தூரியதூஷணம்.

விரிந்தா லுலகறியு மேனோக்கா துள்ளே
புரிந்தாற் றனையுணரும் போத - மருந்தவா.
மாட்சி யுடைய பரமெனவோ மந்திதன்
காட்சியு மாட்சியுந் கண்டு.

(௪)

கரிணங்க ளிற்கலந்து காணாம நின்றான்
கரணங் களையொருக்கிக் கண்டான் றனைத்தான்

கரணியாய் நின்ற விவ்னதே கண்டாய்
மரணம் பிறப்புற்ற மால்.

(ரு)

அதிததரிசனம்.

அறிவென் பதனா லறியும் பொருளு
மறிவு மறிவானு மாகும் - பிறிதின்றிச்
சொல்லாட வில்லாத் துரியாதி தம்பிறக்க
வெல்லா மவிழவிரு.

(க)

தேய்ந்து தெரிவு தெரியாமை யென்பதற
மாய்ந்த தெனவும் வகையினை - மாய்ந்ததுவும்
போந்த விடத்தே புகலு மித்தொழிய
மாய்ந்த விடத்தினை மற்று.

(எ)

வியோமதூஷணம்.

அடங்குகை யாலே யதிதமு நின்னை
மடங்கொள் சுருத்தியை மாணந் - திடங்கொள்ள
நில்லாக் கனவே துரிய நிலைபிரண்டு
மல்லாமை யால்வத்தை யாம்.

(அ)

பரதரிசனம்.

அதிதம் பொருளென்ற லப்பொருளே தென்ற
னதிதம் பொருளா வறிந்த - புதனெருவ
னுண்டாங்கா ணென்றென் றுரைத்தா னுரைத்தலுமே
கண்டா னதுகாணுங் கண்.

(க)

பிறிதற் கறிவிருந்த பெற்றியே னென்ன
வறிவிற் கறிவா விருந்த - வறிவை
யறிவே யறிகின்ற தன்றி யறியப்
பிறிதேனு மினை பிறழ்வு.

(கர)

அகமிதநிக ளில்லை யறிவயர்வு மில்லை
யித்பரங்க ளென்றறிய வில்லை - சகமும்
மெரியினுக்கு வெம்மையுரு வென்ன விதைவா
வுருவதற்கு நேரே யுணர்வு.

(௧௧)

ஐக்கியவிருப்பம்.

பூத மறிந்த வறிவுயிராம் போதமா
யாது மறிந்தவறி வீசனும் - பேதமறப்
புல்லிற்றெங் கேயென்றான் புத்தேளிர் கோக்கண்ணீர்
மல்கித்தாள் வீழ்ந்தான் மகன்.

(௧௨)

பின்ன மறிந்தசெயல்போலப் பின்னமே
தன்னை யறிந்ததுவுந் தற்செயலாய் - நின்ன
செயன்மாண் டதுகாண் சிவமென்ற னீச
னயன்மா லறியர் வவன்.

(௧௩)

அவாக்கியம்.

ஒருக்கவேறில்லா வுணர்வாம் பரமும் -
பருக்க விடயமெனப் பண்ணி - யருட்சொருபன்
பேசா திருவென்னப் பேதங்காண திருந்தான்
வாசாம கோசரத்தே மாண்டு.

(௧௪)

இலங்க வறித னனவாரு மெங்குங்
கலங்க வறிதல் கனவாம் - புலன்கெட்ட
தெல்லாஞ் சுழுத்தியா மிம்மூன் நவத்தையினு
மல்லா ததுகா னறிவு.

(௧௫)

ஊனு முயிரு முணர்வு முடனிறந்து
யானு மிறந்து பரனிறந்து - கோனே
வடிவோது மாறின்றி வாக்கிறந்து நீயிப்
படியே யிருக்கும் படி.

(௧௬)

திரண்ட சமவாய் தீர்பாழிற் சேவ.

னிரண்டாம்பா ழிற்றேன்று மீச - னிரண்டும்போய்

மூன்றும்பா ழிற்றேன்று மூன்றும் பதப்பொருளாஞ்
சான்றரு மில்லாத் தனி.

(க௭)

சொருபதரிசன்ம்..

ஆவபர் வரபாவந் தீர்ந்த வகோசரமு

மோவு மவத்தைகளி னென்றாக்கிச் - சேவபர்ந்

தானற் றிருந்த தனிப்ப்தங்கா ணீதென்று

மோனத் திருந்தான் முனி.

(க௮)

நோக்கினுன் றுனாய் நிகழ் துனிதமறை

வாக்கினுற்குறிய வான்பொருளை - நோக்குச்

செயிர் தீர்த்தே னென்றெழுந்தான் மைந்தன் சினையின்

துயிரீந்த மீனதனுக் கொப்பு.

(க௯)

நிறைவுற்ற தெவ்வாறு நின்மலனுந் தன்னை

யறிவித்த வாறறிய லாகா - நிறைய

முழுத்துமா லானந்த முந்நீரி னுள்ளே

யழுத்தும மைக்குடத்தி னும்.

(௨௦)

அதுபுகி.

இருந்த படியே யிருந்த படியுக்கான

விருந்தபடியே யிறைவ - னிருந்தபடி.

யப்படியே யென்னு மஃதொழிய வப்படியை

யெப்படியே யென்றுரைக்கே னியான்.

(௨௧)

ஊனா யூனிற் குயிரான யுள்ளுணர்வு

தானாய் போத தமமான - யானா

யென்றா டொண்ணு விறையான யாதவாய்

நின்னா யென்னாய் நீ.

(௨௨)

காண்டகையே யென்கைக் கடன்னேற யில்லேநின்
 ண்டகைதரின் சூடார் கயலன்றே - மாண்டேன்
 சயம்புவே யென்னினுனா தானுண்டோ வெவ்வா
 றியம்புவே நென்றறியே னியான்.

(2௩)

நாரணனு நான்முகனு நாடப் பெருரின்ன
 மர்ரணமுஞ் சொல்ல வறிகுதிலை - காரணநின்
 செம்மா மலர்ப்பாதஞ் சென்னிப் பொறித்தாய்க்குக்
 கைம்மாறு காண்கிலேன் காண்.

(2௪)

ஒல்கை யுலகு படைத்தழிக்க வுன்னுணர்வால்
 வல்ல சொருபாவென் வஞ்சமனக் - கல்லைத்
 திரித்தருள் வேண்டியொரு தேசிகனும் கோலந்
 தரித்தருள் வேண்டியதே தான்.

(2௫)

சொருப வெனக்குன் றுணைமலர்த்தாள் சூட்டித்
 திருவரு ணைரொப்போ மன்றோ - வருளாலே
 நின்னே ரணையர்னே நீயுமருளாலே
 யென்னே ரணையே னியான்.

(2௬)

வந்திக்கச் சென்னிவாய் வாழ்த்த மன்னுருக
 விந்தத் திருக்கோலத் தெம்பெருமான் - வந்தெனக்குப்
 பொன்னங் கழலருளிற் பூரணபோ தச்சொருப
 வின்னம் பிறப்பே யினிது.

(2௭)

என்கை பணிசெய்ய வெம்பெருமாற் கெம்பெருமா
 னென்கை பணியாக வென்வாக்கு - நின்கீர்த்தி
 கறிதென்றும் பாடக் கனியமனங் காணிறைவா
 மற்றென்றும் வேண்டேன் வரம்.

(2௮)

அளித்தான் திருமேனி யைம்புலனுங் கொண்டு
 களித்தான்பே ரானந்தக் கண்ணீர் - குளித்தான்
 குளித்தான்ம் புரென்றுங் கூர்ந்தன்பான் மீண்டு
 மளித்தா னருட்சே வடி.

(உக)

அநுபவக் கட்டளை முற்றிற்று.

திருவெண்பா ௨௨௦.

பதினெட்டாவது

அமிர்தசாரமுற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாதவூரடிகளாகிய

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

தமிழ்வேதமாகிய

திருவாசகத்தில்

திருப்படையாட்சியில்

முதற்றிருவிருத்தத்திற்கு

இயற்றமிழாசிரியராகிய

தி - விசாகப்பெருமானையரவர்களியற்றிய

வுரை.

ஆசிரியவிருத்தம்.

கண்களிரண்டுமவன்கழல்கண்டு களிப்பனவாகாதே,
காரிகையார்கடம்வாழ்விலென்வாழ்வு கடைப்படிமாகா
தே, மண்களில்வந்துபிறந்திடுமாறு மறந்திடுமாகாதே,
மாலறியாமலர்ப்பாதமிரண்டும் வணங்குதுமாகாதே, ப
ண்களிகூர்தருபாடலொடாடல் பயின்றிடுமாகாதே, பா
ண்டநன்னாடுடையான்படையாட்சிகள்பாடுதுமாகாதே,

விண்களிகூர்வதோர்வேதகம்வந்து வெளிப்படுமாகாதே
மீன்வலைவீசியகானவன்வந்து வெளிப்படுமாயிடிலே. ௧

என்பது செய்யு ளென்னுதலிற்றோ வெனின் படையாட்சி
யோடு பாசறைக்கட்டுச்ன்ற தலைவன் சத்தனாதுலால் அவன்
வருவென் வுரைத்த பருவமும் வந்தது அவனும் வருவன்
என்றாற்றுவித்த பாங்கிக்குத் தலைவி அவன் வெளிப்படிந்
தனக்குளதாம் போகாநந்தப்பேற்றைக் கூறுதலையுணர்த்துந்
துதலிற்று.

இ - ன். கலவனுருக்கொடு வலைவீசி மீனினைப்படுத்த சிவ
னெனுந் தலைவன்வந்து வெளிப்படினான் டென்னிரண்டு
கண்களு மவன் திருக்கழல்கண்டு களிப்பனவாகிய நிகழ்ச்சி
யுமுளதாகாது. பிரிவறியாது தன் தலைவருடன் புணர்ந்து நிறி
கு மேனை மாதர்வாழ்வினின்று மென்வாழ்வு கடைப்படுமாறு
மர்காதினி மண்ணுலகங்களின்வந்து பிறந்திடுமாறு மறந்திடு
மாறு முளதாகாது. திருமாலறியாத் திருமலர்ப்பாத மிரண்
டனையும் வணங்குதுமென்று சொல்லுஞ்சொன்னிகழ்ச்சியு
முளதாகாது. களிப்பினைமிகத்தரும் பண்ணினைப்பொருந்திய
பாடலோடாடல் பயின்றிடுமாறு முளதாகாது. நல்வளநிறை
ன் படையாட்சிகள் பாடுதுமென்று சொல்லுஞ்சொன்னிக
ழ்ச்சியு முளதாகா திருமலமுடைய பிரளயாகலர்களிகூர்த்த
க்கதாக மான் மழு சதுர்ப்புயத்தோடுவந்து வெளிப்படுமாறு
வெளிப்படுதலு முளதாகாது. ஆண்டியான் சிவபோகமென்
னுஞ் சிவாநுபூதி சொருபியாவேனென்பதாம். ஈண்டுதலைவி
சேவன்முத்தன். தலைவன் சத்தனாகிய பரசிவன். பாங்கிதிருவ
ருளெனவறிக. கைவர்கமத்துமுத்தியினுமும்முதலுமுண்டெ
ன்பதனான் முத்தியினுமாண்டா னடிமையிருக்க விவ்வாறு

கூற லாகாதெனின், அறியாதுகூறியுய் மலமாயா கன்மங்க
 னோடுகூடித் திரோதப்பட்டுச் சன்னமரண முற்றுவருமான்
 மீர் விருவினையுமொரு காலத்தேவந்து புசிக்கைக்குச் சுமமுற்
 தவெல்லையிற்போன் பலதோடிபவங்களிலே செய்துவந்த ச
 ிரியாகிரியா யோகத்தவப்பயனுன் மலபரிபாகப் பட்டுச்சிவ
 ஞானத்தைப்பெற்றுத்திருவருடாரகமாகநின்று சேவகரணங்க
 ளெல்லாஞ் சிவகரணங்களாய்ச் சிவனோடொன்றுய்ச் சாயுச்
 சியமாவன்; சாயுச்சியமாயிடத்து வேறாய்நின்று கலப்பின்
 கலத்தல் கூடாமையானும் ஒன்றுய்நின்று கலப்பின்கலத்த
 லின்மையானும் அப்பொடுகலந்த வுப்புப்போல வேறறநின்
 று சாயுச்சியமாவன்; ஆனவிடத்து மூன்றுமுதலு மிருக்கினு
 மவை முன்புபோலச் சீவித்துநிற்பனவுஞ் செய்யாமனிற்கும்;
 மிற்கவே ஆன்மாசிவனோடு அத்துவிதமாய் நிற்பனதலா லா
 ண்டு சிவனையுஞ்சுட்டி யறியா னிதுவிதுவென்று சுட்டியறிய
 ப்பட்டனவெல்லாம் விடையமாய்ப் பொய்ப்பொருளாமா
 தலி னவ்வாறு அகைவபொய்ப்பொருளென வறிந்தவிடத்தே
 சுட்டற்றவுண்மையாகிய சிவரூபமாவன்; அங்ஙனஞ் சிவரூப
 னான முதத்தாழ்மாவினாலே யிவ்வாறு சுட்டியறிதலின்றாமாத
 லி னிவ்வாறு கூறுதலாமெனக்கொள்க. இதனைச் சிவஞான
 போதம் - அ - க - ம - மக ஆஞ் சூத்திரங்களாலு மிந்நான்
 சூத்திரங்களின் பொருள்களைவிந்நார்க் கித்தியார் சிவப்பி
 ரகாசங்களிற்கூறிய திருவிருத்தங்களாலுமறிது; ஏகாரங்களிற்
 தசை தேற்றமெனினுமமைமும். அன்னி நினைவாதுக்கொண்டா
 மெனப் பொருள்கொள்ளின் தாரிகைபார்க்கடமவாழ்விடுலென்
 வாழ்வுகடைப்படுமாகாதேயென்பவதத்திலதருப்பினஞ் செ
 ய்யல்வேண்டும். இதுமுதலிய பலகுற்றங்கண்ணடாம். அவற்
 றை விளிப்பிற்பெருகு மென்றொழிந்தாம். இச்செய்யுளிற் கூற
 ப்படுமாகாதென்னு மொழிகட்கு ஆமெனப்பொருள்கூறினா

காதோவெனினுகாது, என்னெனின் யாண்டும் எதிர்மறையை
யுடன்பாடாகக் கூறுதற்கிலுத்தண மின்மையின்பு. செய்யாயெ
ன்னு முன்னிலையொருமை யேவெதிர்மறை வினைமுற்ற
யுடன்பாட்டுவினைமுற்றாகப் பொருள்கொள்ளுதல்போலித
னையும் பொருள்கொள்ளுதலாகாதோவெனின் ஆகாது; என்
னெனின் அதனை யெதிர்மறைவினைமுற்றாகப் பொருள்கொ
ள்ளுமிடத்து எதிர்மறையாதார மிடைமிற புணர்ந்துகெட்டு
நின்றதாகவு முடன்பாட்டு வினைமுற்றாகப் பொருள்கொள்
லுமிடத்து அவ்வெதிர்மறையாகாரம் வேண்டாது நிற்பதாக
வும் கொள்ளுதலானு மிதவிடத்தில் எதிர்மறையாகாரம் பு
ணர்ந்து நிறறலினுடன்பாடாகக் கொள்ளுதற்கேலாமையா
னுமென்க. கண்களிரண்டாவன் - ஞானக்கண்ணு முனக்கண்
னுமாம். ஏனையவற்றை விரித்துக்கடாவிடைகளாகக் கூறு
தற்கிஃதமையமன் நெனவிடுத்தனம்.

முதற்றிருவிருத்த

வுரை முதற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

8609
R65:31